

σίζει, εἴτε ἀποδεχομένη, εἴτε τροποποιούσα τὴν τιμὴν, ἥτις δηλοῦται ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ὡς ἀποκομμένη. Τὴν δὲ ἀπόφασιν τῆς ταύτης χρεωστεῖ νὰ δημοσιεύῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ τυχόν, οἱ ἔχοντες συμπέροι, ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ ἐπιτοπίως τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι κατὰχωρισμένη ἡ ἀπόφασις τῆς Γραμματείας, δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ τμήματι τοῦ ἀμφισβητουμένου Διοικητικοῦ, προσδιορίζει ὀριστικῶς τὰς τιμὰς. Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν θέλει ἔχει καμμίαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῆς τιμῆς μεταξὺ ἰδιωτῶν.

Ἄρθρ. 4.

Ἐάν πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς τιμῆς διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος, τὰ φορτωμένα μὲ σταφίδας πλοῖα θελήσουν νὰ ἀποπλεύσωσι, τότε μόνον δύνανται νὰ πράξωσι τοῦτο, ὅταν οἱ σταφιδέμποροι, ἢ οἱ ἐξάγοντες τὴν σταφίδαν δώσωσιν ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου.

Ἄρθρ. 5.

Ὡς πρὸς τὰς σταφίδας ἐκεῖνας, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιοκτῆται ἐσυμφώνησαν ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γενησομένην πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἔρριζομεν ὥστε κατὰ τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς θάρος τοῦ ἀγοραστοῦ ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, ν' ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν δι' ὅσον ἀξίζει τὸ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Ἄρθρ. 6.

Πρὸς ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἐλεγχον τῆς εἰσπράξεως τοῦ προκειμένου φόρου θέλουν διορισθῇ δύο ἑφοροὶ, ὁ μὲν εἰς τὴν Κορινθίαν, ὁ δὲ εἰς τὴν Ἀχαΐαν. ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῶν θέλει δοθῇ παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς ἐπιστατῶν καὶ φυλάκων.

Ἄρθρ. 7.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας ἢ ἐπιτήρησις θέλει ἀνατεθῇ εἰς τὰς διοικητικὰς ἢ τὰς οἰκονομικὰς ἀρχάς, καθ' ὅσον ὁδηγίαις ἢ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας θέλει ἐκδώσῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Ἄρθρ. 8.

Αἱ ἐπικαρπία τῶν ἐθνικῶν ἢ ἐθνικοῖδιοκτιήτων σταφιδάμπέλων θέλουσιν ἐνοικιασθῇ ἐπὶ δημοπρασίας κατὰ τὸν περὶ ἐγκτητικῶν φόρων ἐφετεινὸν νόμον, οὐχ' ἥττον ὅμως ὑπόκεινται οἱ ἐξ αὐτῶν καρποὶ, ἂν ἤθελον ἐξαχθῇ, εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαταγόμενα.

Ἄρθρ. 9.

Ὅστις ἤθελε φωραθῇ λαθραίως ἐξάγων σταφίδα, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ὀκταπλοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τοῦ τελωνίου. Τὸ περιπλέον τοῦ κανονισμένου δι-

καιώματος ποσὸν μοιράζεται εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη· καὶ τὰ μὲν τρία τέταρτα εἰσάγονται εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ ἕτερον δὲ δίδεται δι' ἀνταμοιβὴν τῶν ἀνακαλυψάντων τὸ λαθρεμπόριον.

Ἄρθρ. 10.

Πᾶσα διένεξις ἥτις ἤθελε προκύψει μεταξὺ φορολογουμένων καὶ ἐνοικιαστῶν, ἢ μεταξὺ διαφόρων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐπικαρπίαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου, ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 9 (21) Ἰουλίου 1838 Νόμου συστηθέντων.

Ἄρθρ. 11.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1841.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,
Σ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν βαλανοκικιδίων διὰ τὸ 1841 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων ἐγκτητικῶν φόρων, καθὼς καὶ ἡ διάταξις περὶ διαθέσεως τοῦ καρποῦ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδιοδένδρων μένουσιν καὶ διὰ τὸ τρέχον ἔτος αἱ αὐταὶ μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 7 (19) Αὐγούστου 1837 Νόμου, διατηρουμένων καὶ τῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν μετακόμισιν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἐκ τῶν βαλανοκικιδίων ἐγκτητικοὶ φόροι, καθὼς καὶ ὁ καρπὸς τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδιοδένδρων θέλουν ἐκτιθῇ εἰς δημοπρασίαν κατ' ἐπαρχίας, ἢ κατὰ τμήματα, συνενοικιαζομένων ὅλων ἐκείνων τῶν βαλανοκικιδίων, ὅσα δύνανται νὰ ἐξάγονται ἐξ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ λιμένος, τοῦτέστι ὅλων ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ διηρημένη ἐνοικίασις ἐμποροῦσε νὰ βάλλῃ εἰς θέσιν τοὺς φορολογουμένους ν' ἀφαιρέσωσι τὸν καρπὸν τῶν ἀπὸ τὸν νόμιμον ἐνοικιαστὴν καὶ νὰ τὸν παραδώσωσιν εἰς ἄλλου τινά. Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐφετεινοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Ἐξαιρεῖται τῆς ἐνοικιάσεως ὁ ἐγγεὶς φόρος τῶν βαλανοκικιδίων τῆς Λακωνίας καὶ Λακεδαιμόνος, ὅστις

Δηλοποιήσις τῆς ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν δικηγόρων
ἐπιτροπῆς.

**Ἡ ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν δικηγόρων Ἐπιτροπὴ
γνωστοποιεῖ**

Ὅτι, κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν τρίτην τριμηνίαν θέλει
συνεδριάσει εἰς τὸ κακάστημα τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν
εἰκοστὴν τοῦ προσεγγίζοντος Σεπτεμβρίου ἡμέραν σάβ-
βατον, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ὑποβλη-
θῶσιν εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου)
1836 Υ. Β. Διατάγματος ὀριζόμενας ἐξετάσεις.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 15 Ἰουλίου 1841.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Χ. Κλονάρης, Δ. Γ. Σοῦτσος, Δρ. Ν. Δρόσου,
Κ. Ι. Πιτσιπιός, Δ. Μ. Μητσάκης.

Α Γ Γ Ε Λ Ι Α Ι

Ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου τ. ε. Β. Διατάγματος, ὁ μέχρι τοῦδε
καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Βασ. Πανεπιστή-
μιον Κ. Φίλιππος Ἰωάννου, διωρίσθη Ὑπουργικὸς Σύμβουλος

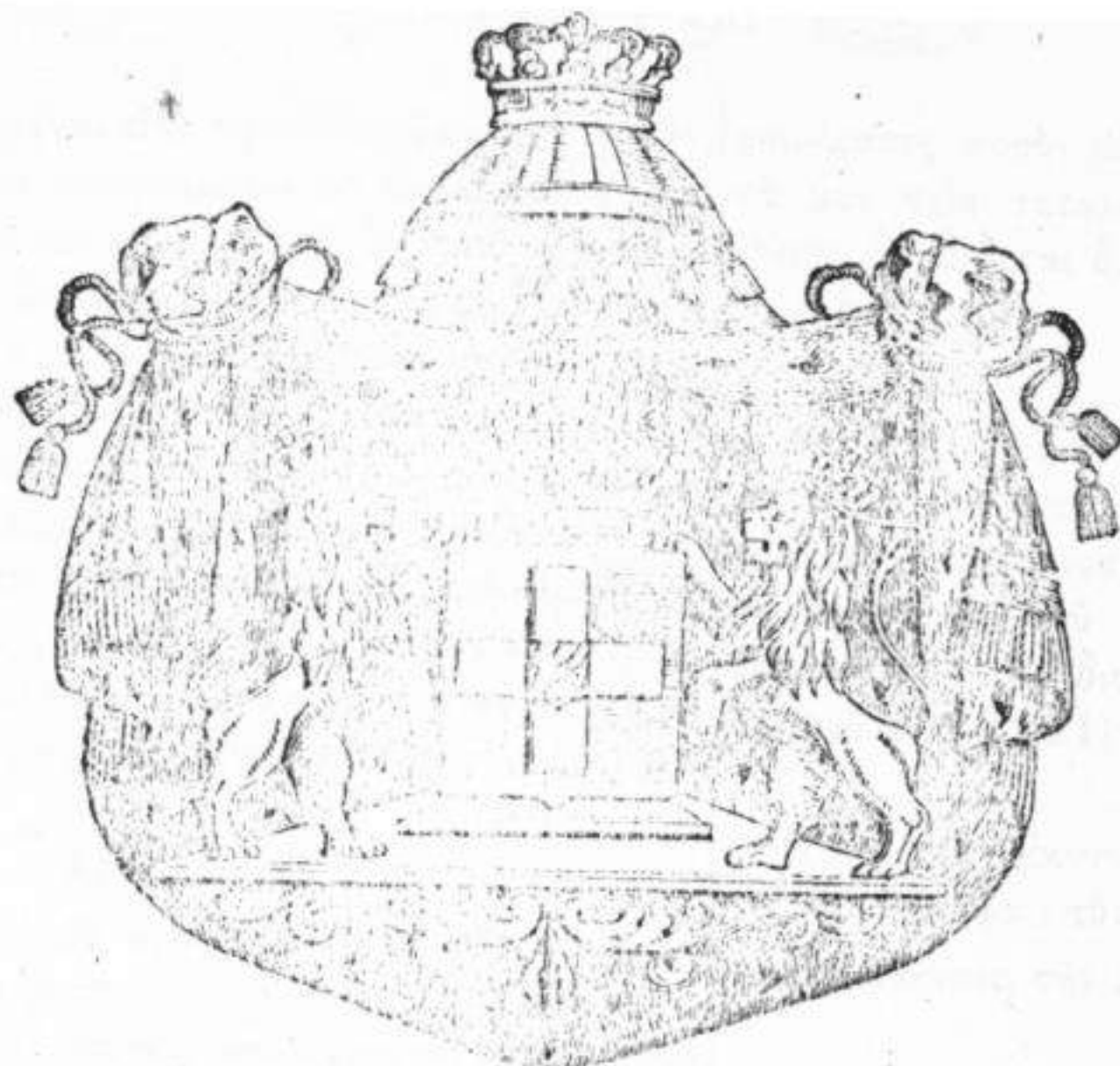
παρὰ τῇ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπα-
δεύσεως Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας, ἐξακολουθῶν συγχρόνως
νὰ διδάσκῃ καθὰ καὶ πρότερον εἰς τὸ Βασ. Πανεπιστήμιον ὡς
ἐπιτήμιος καθηγητής.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 5 (17) Ἰουλίου τ. ε. Β. Διατάγματος, μετετέ-
θησαν ἐναλλάξ οἱ ὑποτελῶναι Ἀγίου Ἀνδρέου καὶ Κορωνίδος,
Εὐαγγέλης Ποταμιάνος καὶ Γ. Χαριτόπουλος.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 5 (17) Ἰουλίου τ. ε. Β. Διατάγματος, μετετέ-
θησαν ἐναλλάξ οἱ ἀρχιφύλακες τῶν ὑποτελωνείων Ὁραιῶν καὶ
Λίμνης, Εὐθύμιος Ἀλεξίου καὶ Δ. Β. Γαλαρνιακῆς, ὁ μὲν πρῶ-
τος εἰς Λίμνον, ὁ δὲ δεύτερος εἰς Ὁραιούς.

Διὰ τοῦ ἀπὸ 10 (22) Ἰουλίου τ. ε. Β. Διατάγματος, ὁ παρὰ
τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ πάρεδρος Κ. Α. Κωνσταντινίδης ἐπρο-
βιβάσθη εἰς τὴν θέσιν ἐλεγκτοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ σώματι, ἀντὶ τοῦ
ἀπολυθέντος ἤδη τῆς ὑπηρεσίας Γ. Πλέσσου, ὡς πάσχοντος.
Ὁ δὲ λογιστὴς ἀ. τάξεως Κ. Σίμος Ἀ. Σίμος, ἐπροβιβάσθη
πάρεδρος παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, διὰ τοῦ αὐτοῦ Δια-
τάγματος, ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Κωνσταντινίδου.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 14.

1841

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Αυγούστου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμοι. — 1) Περί φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1841 ἔτος. — 2) Περί φορολογίας τῶν βαλανοκικιδίων διὰ τὸ 1841 ἔτος. — Διάταγμα. — 1) Περί διορισμοῦ τοῦ προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς διὰ τὸ ἔτος 1841—1842. Δηλοποιήσεις. — 1) Περί διορισμοῦ τοῦ Κ. Ἰωσήφ Δεκιγᾶλα, ὡς μέλους ἀντεπιστέλλοντος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας. — 2) Περί ἀναγνώρισεως τοῦ Κ. Γρηγορίου Ταβίσκου, ὡς προξένου τῆς Πόρτας, εἰς Σύρον. — Οδηγία ἐξηγητικὰ τοῦ περὶ σωματεμπορίας Νόμου. — Δηλοποιήσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν δικηγόρων ἐπιτροπῆς. — Ἀγγελλίαι ἀφορῶσαι τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν.

ΝΟΜΟΣ

Περί φορολογίας τῶν σταφίδων διὰ τὸ 1841 ἔτος.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἐπὶ τῶν σταφίδων ἑγγειος φόρος τοῦ 1841 θέλει εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους, συνάμα μὲ τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ φόρος αὐτός, ὡς καὶ τὸ τελώνιον ἐπὶ τῶν σταφίδων, θέλει λαμβάνεσθαι εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ ἀποκοπτομένῃ ἐπιτοπίως τιμῇ, τὴν ὅποیان ἤθελεν ἀναγνώρισει ὡς τοιαύτην ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία, καὶ ἀφοῦ προστεθῇ εἰς αὐτὴν ἐν ἐννατημόριον περιπλέον.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ περὶ τῆς ἀναγνωρισθησομένης τιμῆς ἀπόφασις τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοκόλλων, ἀφορῶντων τὴν τιμὴν τῶν σταφίδων κατ' ἐπαρχίαν, τὰ πρωτόκολλα ταῦτα σχηματίζονται παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς διωρισμένου ἐφόρου καὶ τοῦ τελώνου τοῦ πρωτίστου λιμένος ἐκάστης ἐπαρχίας, συνερχομένων εἰς συμβούλιον, εἰς τὸ ὅποϊον ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ προσκαλῇ καὶ τρεῖς ἐκ τῶν ἐγκριτωτέρων καὶ εὐὐποληπτοτέρων ἐμπόρων διὰ νὰ δώσωσιν ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα, εἰς τὰ ὅποια σημειοῦται ἡ γνώμη τῶν ἐμπόρων, ὅσον καὶ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, δικαιολογημένη ἀποχρώντως, ὑπογράφονται παρὰ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου καὶ τῶν ἐμπόρων καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Γραμματείαν παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ὅστις χρεώσται νὰ τὰ συνοδεύῃ μὲ τὰς χρειώδεις παρατηρήσεις. Ἡ δὲ Γραμματεία, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὸ πρωτόκολλον, ἀποφα-

θέλει πληρόνεσθαι εἰς τὰ ἀρμόδια τελωνεῖα ἐν καιρῷ τῆς ἐξαγωγῆς των, συνάμα μὲ τὸ τελωνιακὸν δικαίωμα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου (7 Ὀκτωβρ.) 1838 Νόμου, καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρ.) 1838 Διατάγματος· ὡς πρὸς τὰ βαλανοκικιδία τῆς Λακεδαιμόνος, διὰ τὰ ὅποια αἱ ἰδιοκτητὲς ἐσμφώνησαν, ἴσως ἤδη μὲ τοὺς ἀγοραστὰς τὴν τιμὴν, πρὸς τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου, χωρὶς νὰ λαβῶσιν ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν γενηθεῖσαν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ὀρίζομεν, ὥστε κατὰ τὴν ταύτην περίπτωσιν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ ἀδίκως ὁ φόρος εἰς βάρος τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀντὶ τοῦ φορολογουμένου, νὰ ἀποζημιώσῃ οὗτος τὸν ἀγοραστὴν, δι' ὅσον ἀξίζει τὸ πρὸ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πληρωθὲν δέκατον.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ καρπὸς ὅμως ἐκ τῶν ἐθνικῶν βαλανοκικιδόδενδρων Λακεδαιμόνος, ἐνοικιάζεται ἢ εἰσπράττεται ἐπίσης διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, συμφώνως μὲ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου, ἀλλὰ καὶ ὁ καρπὸς αὐτὸς κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν του, ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐγγείου φόρου, ἀποδιδομένου εἰς τὸ ἀνήκον τελωνεῖον.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων Ἀχαρνίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας θέλει ἐνεργηθῇ εἰς Μεσολόγγιον, ἡ δευτέρα καὶ τελειωτικὴ εἰς Π. Πάτρας, ὡσαύτως καὶ ἡ πρώτη δημοπρασία τῶν βαλανοκικιδίων Κέως εἰς Κέα, ἡ δευτέρα εἰς Ἑρμούπολιν τῆς Σύρου. Ὅλοι αἱ λοιπαὶ θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὴν πρωτεύουσάν των ἐπαρχιῶν.

Ἄρθρ. 6.

Ὅταν τὰ πρακτικὰ τῶν κατ' ἐπαρχίαν ἢ τμήματα δημοπρασιῶν φθάσωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν, αὕτη παραβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν, πρὸς τὰς ὁποίας χρεωστεῖ νὰ ἔχῃ περὶ τῆς ἐλπυζομένης καρπολογίας καὶ τιμῆς τῶν καρπῶν πληροφορίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τὰ πρακτικὰ, ἐγκρίνει τὰς δημοπρασίας ἢ ἀκυρόνει αὐτάς, καὶ διατάττει νέαν δημοπρασίαν, γενομένης ἢ μὴ ἀνωτέρας προσφοράς, ἢ τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξὶν ἂν τοῦτο θεωρῇ συμφερότερον. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν, οἱ τῆς Ἀχαρνίας, Αἰτωλίας καὶ Τριχωνίας φόροι τῶν βαλανοκικιδίων θέλουν εἰσπραχθῇ εἰς τὰ τελωνεῖα Ἀνατολικοῦ, Ἀστακοῦ καὶ Καρδάρα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, καὶ θέλουν ἀποδίδεσθαι εἰς χρήματα ἀνά δραχ. 30 ἐπὶ 1000 λιτρῶν, τῶν ψιλῶν, καὶ δραχ. 18 τῶν χοιτρῶν βαλανιδίων, καὶ ἀνά 30 λεπτά δι' ἐκάστην ὁκτὸν κικιδίων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνιακοῦ δικαιώματος. Ἡ δὲ δι' ἄλλων λιμένων ἐξαγωγὴ ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ λαθρεμπορίου, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρ. 7.

Ἀπαγορεύεται ἡ σύμμιξις τῶν βαλανοκικιδίων διαφό-

ρων ποιοτήτων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν· ἄλλως ὁ φόρος θέλει ἐπιβληθῇ ὡς ἐπὶ τοῦ πολυτιμωτέρου ἐκ τῶν συμμίκτων εἰδῶν.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἐνοίκιον θέλει πληρόνεσθαι εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις, τὴν α'. Δεκεμβρίου 1841, τὴν α'. Ἰανουαρίου καὶ τὴν α'. Φεβρουαρίου 1842.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, Α. ΜΕΤΑΣΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ,
Σ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ, Α. ΜΕΛΑΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ διορισμοῦ τοῦ προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς, διὰ τὸ ἔτος 1841—1842.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 9175 προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν νὰ διορίσωμεν καὶ διορίζομεν διὰ τὸ ἔτος 1841—1842·

Α. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Ἀργολίδος Σ. Μητροπολίτην Κ. Κύριλλον·

Β'. Συμβούλους·

α'. Τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Ἰδρας Σ. Μητροπολίτην Κ. Γεράσιμον·

β'. Τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Θήρας Σ. Μητροπολίτην Κ. Ζαχαρίαν·

γ'. Τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Σελλασίας Κ. Θεοδώρητον.

δ'. Τὸν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν Φωκίδος Κ. Νεόφυτον

Γ'. Συμπληρωτικὰ δὲ μέλη·

α'. Τὸν Σ. Ἐπίσκοπον Ἀττικῆς Κ. Νεόφυτον·

β'. Τὸν Σ. Ἐπίσκοπον πρῶν Ἠλείας Κ. Ἰωνᾶν.

Εἰς ἅπαντας τοὺς σεβασμιωτάτους τούτους Ἱεράρχας θέλει γένει γνωστὸς ὁ διορισμὸς των, καὶ θέλουν προσκληθῇ, ἀφοῦ δώσωσι τὸν ὠρισμένον ὅρκον, νὰ ἀναλάβωσιν ἀμέσως τὰ χρεῖα αὐτῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας παραγγέλλεται νὰ ἐκτελέσῃ καὶ δημοσιεύσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Σ. ΒΑΛΕΤΤΑΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Περὶ διορισμοῦ τοῦ Κ. Ἰωσήφ Δεκιγᾶλα, ὡς μέλους ἀντεπιστέλλοντος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου (12 Ἰουλίου) τ. ε. γ. β. Διατάγματος Της ἡ Α. Μ. εὐηρεστήθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἐκ Θήρας Κ. Ἰωσήφ Δεκιγᾶλαν, νὰ δεχθῇ τὸν διορισμόν του, ὡς μέλους ἀντεπιστέλλοντος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἰουλίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Περὶ ἀναγνώρισεως τοῦ Κ. Γρηγορίου Ταβίσκου, ὡς προξένου τῆς Πόρτας, εἰς Σύρον.

Ἡ ΕΠΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Ἰουλίου τ. ε. β. Διατάγματος, ὁ Κ. Γρηγόριος Ταβίσκος, ἀνεγνώρισθη ὡς πρόξενος τῆς Ὑψ. Ὁθωμανικῆς Πόρτας, εἰς Σύρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 10 Ἰουλίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ὁδηγίαι ἐξηγητικαὶ τοῦ περὶ σωματεμπορίας Νόμου.

ΔΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ
ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Μολονότι πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἐξωστρακίσθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ἡ δουλεία, κηρυχθέντος ἐλευθέρου παντὸς ἀνθρώπου πατοῦντος τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, καὶ κατεκρίθη ἡ σωματεμπορία, ἡ ἀγορὰ δηλ. καὶ ἡ μεταπώλησις ἀνθρώπων· ἀνεφάνησαν μολαταῦτα καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν αἰσχροκερδεῖς τινες πλεονέχται τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ νόμου καταφρονοῦντες καὶ τὸ τιμιώτερον τῶν πλασμάτων τοῦ δημιουργοῦ, τὸν ἄνθρωπον, ὡς κτήνος ἐμπορευόμενοι. Ἡ Κυβέρνησις θέλουσα νὰ ἐξαλείψῃ ἐντελῶς τὸ ἐπονείδιστον τοῦτο ἐμπόριον ἐξέδωκε τὸν ἀπὸ 1 (13) Μαρτίου 1841 Νόμον, ὅστις ἀπειλῶν κατὰ παντὸς ὁπωσδήποτε συντελοῦντος οὐ μόνον εἰς τὴν σωματεμπορίαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον δουλείας μετακόμισιν τῶν οὕτω λεγομένων σκλάβων, ποινὰς ἀνυπόλογους τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνοχῆς του, προτίθεται νὰ ὑποχρεώσῃ διὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ εἰς μόνην τὴν παραινενικὴν τοῦ νόμου ἀπαγόρευσιν, ἐκ πλεονεξίας μὴ ὑπακούσαντας νὰ παραιτήσωσι τὴν ἀπάνθρωπον ταύτην ἐπιχείρησιν.

Ὁ νόμος οὗτος ὅστις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 7 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους καὶ τοῦ ὁποῖου ἀντίτυπον πρὸς αἰσθητὰ εἰς τὸ τέλος τῶν ὁδηγίων τούτων ἔχει σκοπὸν·

1. Νὰ ἀποτρέψῃ πάντα Ἕλληνα ἀπὸ τοῦ νὰ λαμβάνῃ οἰανδήποτε μετοχὴν εἰς τὴν σωματεμπορίαν, τὴν ἀγορὰν δηλαδὴ καὶ πώλησιν σκλάβων εἰς οἷονδήποτε τόπου ἀνεχομένους τὴν δουλείαν·

2. Ἐπειδὴ συνήθως τὸ ἐμπόριον τοῦτο γίνεται μετακομιζομένων τῶν σκλάβων διὰ θαλάσσης ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλον τόπον ἀνεχόμενον τὴν δουλείαν, νὰ ἐμποδίσῃ πᾶν πλοῖον Ἑλληνικὸν ἀπὸ τοῦ νὰ συντελέσῃ εἰς τοιαύτην μετακόμισιν, εἰσδεχόμενον καὶ μεταφέρειν σκλάβους προωρισμένους εἰς πώλησιν·

3. Ἐπειδὴ ἐκτὸς τούτου καὶ ἀπλῇ ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλον τόπον δουλείας μετακόμισις σκλάβων μὴ ἀποστελλομένων μὲν πρὸς πώλησιν προωρισμένων ὅμως νὰ δουλεύσωσιν ὡσαύτως ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλον κύριον, συντελεῖ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς δουλείας τοῦ ἀνθρώπου, ὁ νόμος ἠθέλησε ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ ταύτην τὴν ἐπὶ σκοπῷ δουλείας ἀπλὴν μετακόμισιν.

Τιμωρεῖ δὲ ὅχι μόνον τὴν τελεσμένην πράξιν τὴν ἤδη ἐκπεπληρωμένην, δηλ. σωματεμπορίαν καὶ ἐπὶ σκοπῷ δουλείας ἀπλὴν μετακόμισιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόπειραν αὐτῶν· ὁ πλοίαρχος π. χ. ὁ συμφωνήσας μετὰ τινος ἐμπόρου ἢ δεσπότης δούλων νὰ παραλάβῃ σκλάβους εἰς τὸ πλοῖόν του καὶ νὰ τοὺς μεταφέρῃ ἀλλοχῶς πρὸς πώλησιν ἢ δουλείαν καὶ ἂν ἐξ ἀνωτέρων τῆς θελήσεως τοῦ περιστατικῶν δὲν εἰμπόρεσε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν συμφωνίαν ταύτην, τιμωρεῖται οὐδὲν ἥττον μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ ποινὴ εἶναι ἐλαφροτέρα.

Ὁ νόμος τιμωρεῖ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς του πάντα Ἕλληνα λαμβάνοντα οἰανδήποτε μετοχὴν εἰς μίαν τῶν σημειωθεισῶν ἀνωτέρω πράξεων, ἀποβλέπει ὅμως ἰδίως τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ τοὺς ναυτικούς, διότι οὗτοι, ὡς ἐκ τῆς τάξεως καὶ τοῦ ἔργου των, εἶναι τὰ ὄργανα τῆς σωματεμπορίας συνήθως, πάντοτε δὲ τῆς ἀπλῆς τῶν σκλάβων μετακομίσεως. Ὁ πλοίαρχος, ὁ ιδιοκτήτης τοῦ πλοίου καὶ πάντες οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα μέχρι τοῦ τελευταίου ναύτου, καθόσον ἕκαστος αὐτῶν ἐν γνώσει ἐνήργησε, τιμωρεῖται μὲ ποινὰς δεσμῶν, εἰρκτῆς καὶ φυλακίσεως, ὡς πρὸς δὲ τὴν σωματεμπορίαν προσεπιβάλλεται εἰς τὸν πλοίαρχον καὶ τὸν ιδιοκτήτην τοῦ πλοίου παντοτεινὴ στερήσις τοῦ τῆς πλοιαρχίας δικαιώματος καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ πλοιαρχεῖν.

Ἄλλ' ὁ νομοθέτης αὐττηρὸς ὢν κατ' ἐκείνων ὅσοι παραβάντες τὰς ἐντολάς τοῦ νόμου ἐνέμειναν εἰς τὴν παράβασιν, προσφέρεται ἥπιος καὶ πρῶτος εἰς ἐκείνους ὅσοι παρεκτραπέντες στιγμιαίως μετεμελήθησαν ἐν καιρῷ καὶ ἐματαίωσαν διὰ τῆς μετανόας των τὴν προκειμένην ἀξιοποιήσασιν· τῆς συγκαταβάσεως ταύτης δὲν ἀποκλείεται εἰμὴ μόνος ὁ πλοίαρχος ὡς ἱκανότερος τῶν λοιπῶν εἰς τὸ νὰ νοήσῃ τὸ βάρος τῆς πράξεως, καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει ὅχι μόνον νὰ ἀπέχη αὐτὸς ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν διατελοῦντας νὰ ἀπο-

τρέφει ὅλων τῶν λοιπῶν τῶν ἀποτελούτων τὸ πλῆρωμα ναυτῶν ἢ ἄλλων ἀνθρώπων, εἶναι εὐπρόσδεκτος ἡ ἔγκαιρος μεταμέλεια, ἔγκαιρος δὲ λογίζεται εἰς τὰς ἀκολουθούσας περιστάσεις.

Ὅσακις πρὶν ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον ἀπὸ τὸν λιμένα ὅπου παρέλαβε ἢ συνεφώνησε καὶ μέλλει νὰ παραλάβῃ τοὺς σκλάβους φανερῶσιν εἰς τὴν αὐτόθι εὐρισκόμενῃ Ἑλληνικῇ ἀρχῇ, ὅτι γνωρίζουν ὡς πρὸς τὴν μετνωμένην σωματεμπορίαν.

Εἰς τὸν τόπον τοῦτον δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχή, ἡ ἀνωτέρω δὴλωσις ἔχει τ' αὐτὰ ἀποτελέσματα γενομένη πρὸς ἄλλην τινὰ προξενικὴν ἀρχὴν ξένου τινὸς δυνάμεως μὴ ἀνεχομένης τὸ τοιοῦτον ἐμπόριον, ἰδίως δὲ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ρωσσίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Πρωσσίας καὶ τῶν Ὁμοσπόνδων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

2. Ὄταν ἐξ ἐμποδίων ἀνωτέρω τῆς θελήσεώς των μὴ δυνηθέντες νὰ καταγγείλῃσι τὸ περὶ σωματεμπορίας εἰς τὴν ἐν τῷ λιμένι τοῦ ἀπόπλου ἀρμοδίαν προξενικὴν ἀρχὴν, φανερῶσιν εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ πολεμικοῦ πλοίου τὸ ὅποιον ἐπισκέφθη τυχὸν πρῶτον τὸ φέρον τοὺς σκλάβους πλοῖον.

3. Ὄταν μὴ δυνηθέντες παρὰ τὴν θέλησίν των ν' ἀναγγείλῃσι τὰ περὶ σωματεμπορίας εἰς τὴν ἐν τῷ λιμένι τοῦ ἀπόπλου ἀρμοδίαν ἀρχὴν, μηδὲ γενομένης ἐπισκέψεώς τινος ὑπὸ πλοίου πολεμικοῦ φανερῶσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχὴν, τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τῷ λιμένι ὅπου κατὰ πρῶτον ἤθελε προσορμισθῇ τὸ πλοῖον ἢ, ἂν Ἑλληνικὴ ἀρχὴ δὲν ὑπάρχῃ εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω σημειωθεισῶν προξενικῶν ξένων ἀρχῶν. Ἄν ἡ φανέρωσις γενῇ μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν σκλάβων, ὁ φανερῶν ἀπαλλάττεται καὶ τότε τῆς καταδιώξεως καθ' ὅσον δὲν ἀποδειχθῇ ὅτι δυνάμενος νὰ φανερῶσιν τὸ πρᾶγμα πρὸ τῆς ἀποβιβάσεως παρημέλησε νὰ τὸ πράξῃ.

Διὰ τῶν δηλοποιήσεων τούτων ὅταν γενῶσιν ἐγκλίμως κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰδικώτερον σημειωθέντα, οἱ οἵανδήποτε ἔχοντες ἐν τῷ πλοίῳ ὑπηρεσίαν, ἐνῶ ἀπαλλάττονται πάσης τιμωρίας ἔχουν καὶ τὰς ἐξῆς ὠφελείας.

Ἡ πρὸς τὸν πλοίαρχον ὑποχρέωσίς των λύεται καὶ δὲν χρεωστοῦν νὰ ὑπηρετήσωσι ἄκοντες ἐν τῷ πλοίῳ μέχρι τέλους τοῦ συμφωνηθέντος καιροῦ, πλὴν καὶ τοῖς διαλυομένης τῆς ὑποχρέωσις ταύτης, καὶ τοῖς ἀπαλλασσόμενοι νὰ συμπληρώσωσι τὴν ὁποῖαν ὑπεσχέθησαν ὑπηρεσίαν, ἔχουν μολταῦτα τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ὅχι μόνον ὁλόκληρον τὸν μισθὸν των ἢ ἄλλην ὁποῖανδήποτε ἀντιμισθίαν, ὡς νὰ ἐγίνετο ὁλόκληρος ὁ πλοῦς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδα διὰ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν τυχὸν εὐρεθῶσιν ἐκτὸς αὐτῆς ὅταν κατήγγειλον τὴν σωματεμπορίαν.

Ἡ δυστροπία τῶν πλοιαρχῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὁρῶν ταύτων δὲν εἶναι ἐπίφοδος· οἱ προξενικοὶ ὑποχρεούμενοι παρὰ τοῦ νόμου νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς τοιοῦτους ναύτας πᾶσαν προστασίαν καὶ συνδρομὴν, θέλουν εἶσθαι πάντοτε ἐτοιμοὶ νὰ δώσωσι χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς ἐπι-

καλούμενους τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ συντελέσωσι δραστηρίως εἰς τὸ νὰ ἐκπληρωθῇ τοῦ νόμου ἡ θέλησις.

Ὁ νόμος, ὡς εἴρηται, ἀπαγορεύει καὶ τιμωρεῖ ὅχι μόνον τὴν σωματεμπορίαν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ σκοπῷ δουλείας ἀπλὴν μετακόμισιν σκλάβων, καὶ τῶν τὴν δευτέραν ταύτην ἀπαγορεύσιν πρὸς αἰνόντων δέχεται τὴν μετάνοιαν, ἀπονέμων τὴν αὐτὴν ἀτιμωρησίαν καὶ χορηγῶν τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα, εἰς τοὺς ἐγκαιρῶς καταγγέλλοντας τὴν τοιαύτην μετακόμισιν· ὁ δὲ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς δηλώσεως καὶ ὅλα τὰ συνεχόμενα μετὰ τὴν δέλωσιν ταύτην περιστατικά, εἶναι τὰ αὐτὰ ὡς καὶ ὅταν πρόκειται περὶ σωματεμπορίας.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ τοιοῦται αἱ ἀποδείξεις τοῦ περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς σωματεμπορίας νόμου. Κατακρίνεται καὶ τιμωρεῖται πᾶσα μετοχὴ εἰς ἀγορὰν καὶ πώλησιν σκλάβων καὶ πᾶσα δι' Ἑλληνικῶν πλοίων μετακόμισις εἴτε ἐπὶ σκοπῷ ἐμπορίου εἴτε ἐπὶ σκοπῷ δουλείας γενομένη.

Εἰς μίαν μόνην περίπτωσιν ἡ μεταφορὰ σκλάβων μένει ἀτιμώρητος, ὡσαύκις γίνεται χάριν ἀπελευθερώσεως, ὡς διαλαμβάνει τὸ ἀρθ. 6. τοῦ νόμου, ἀλλὰ κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν, ὡσαύκις δηλαδή ὁ πλοίαρχος ἐκ φιλάνθρωπίας ἡγόρασεν ἢ ἄλλως πῶς ἐδέχθη σκλάβους ζητοῦντας μέσον σωτηρίας καὶ ἀπαλλαγῆς, δὲν ἀρκεῖ νὰ προτείνῃ μόνον τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς ποινῆς, ἂν εὐρεθῇ τὸ πλοῖον τοῦ φέρον σκλάβους χρεωστεῖ κατὰ τὸν νόμον καὶ νὰ ἀποδείξῃ τὴν πρόθεσιν τοῦ ταύτην.

Ἡ ὁμολογία τῶν μεταφερομένων σκλάβων καὶ ἄλλα περιστατικά δύνανται ἐνίοτε νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μέσα ἀποδείξεως, ἀλλ' ἀσφαλεστέρα πᾶσιν εἶναι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐξῆς ἀπόδειξις· 1) ν' ἀναγγείλῃ ὁ πλοίαρχος τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν πρόθεσιν του, πρὶν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὸν λιμένα ὅπου παρέλαβε τοὺς σκλάβους, εἰς τὴν αὐτόθι Ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχὴν, ἢ Ἑλληνικῆς ἀρχῆς μὴ ὑπαρχούσης, εἰς ἐκείνην παρ' ἧς λαμβάνει τ' ἀποδημητήριόν του καὶ γενομένης περὶ τῆς δηλώσεως ταύτης ἐκθέσεως νὰ λαμβάνῃ ἀγτίγραφον ἐπίσημον αὐτῆς ἐν τῷ πλοίῳ πρὸς δικαιολογίαν του· 2) νὰ λαμβάνῃ παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς τοῦ μέρους ἐνθα ἀφῆκεν ἐλευθέρους τοὺς σκλάβους ἢ ἂν τοῦτο γενῇ ἐν ἄλλοδαπῇ παρὰ τῆς αὐτόθι ἀρμοδίου προξενικῆς ἀρχῆς πιστοποιητικὸν βεβαιῶν τὴν γενομένην ταύτην ἀπελευθέρωσιν. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσιν ἔργα φιλάνθρωπίας καὶ συνειδήσεως χωρὶς νὰ ἐκθέτωσιν ἐαυτοὺς εἰς κινδύνους καταδιώξεων, τόσῳ μᾶλλον ἐπικινδύνων ὅσῳ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου μόνῃ ἡ εὕρεσις σκλάβων ἐντὸς πλοίου τινὸς εἶναι τεκμήριον κολασίμου πράξεως, ἥτις τότε μόνον δύναται ν' ἀποβάλλῃ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀξιοποίνου ὅταν ὁ κατηγορούμενος ἀποδείξῃ ἀποχρώντως τὴν καλὴν αὐτοῦ διάθεσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουλίου 1841.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. ΜΕΛΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ

ΑΘΗΝΑΝ
ΑΘΗΝΑΝ